

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ראש השנה-יום טוב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומנין לשלש של שלש שלש											▲	◇	לה.
תלמוד לומר והעברת שופר תרועה, שבתון זכרון תרועה, יום תרועה יהיה לכם.											!	◇	לה.
ומנין ליתן את האמור של זה בזה ושל זה בזה										ז		◇	לה.
תלמוד לומר שביעי שביעי לגזירה שוה. הא כיצד? שלש שהן תשע. שיעור תקיעה כתרועה, שיעור תרועה כשלש שברים.										!		◇	לה.
האי תנא, מעיקרא מייתי לה בהיקשא, והשתא מייתי לה בגזירה שוה?											ז		לה.
הכי קאמר: אי לא גזירה שוה - הוה מייתינא לה בהיקשא, השתא דאתיא גזירה שוה - היקשא לא צריך.											!	◇	לה.
והאי תנא מייתי לה בגזירה שוה ממדבר												◇	לה.
(במדבר י) ותקעתם תרועה - תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה.	דתנאי:											◇	לה.
אתה אומר תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה, או אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא?											ז		לה.
כשהוא אומר (במדבר י) ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו - הוי אומר: תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה.											!	◇	לה.
ומנין שפשוטה לפניה											▲		לה.
תלמוד לומר (במדבר י) ותקעתם תרועה											!	◇	לה.
ומנין שפשוטה לאחריה											▲		לה.
תלמוד לומר (במדבר י) תרועה יתקעו.											!	◇	לה.
אינו צריך, הרי הוא אומר ותקעתם תרועה שנית, שאין תלמוד לומר שנית, ומה תלמוד לומר שנית - זה בנה אב: שכל מקום שנאמר תרועה - תהא תקיעה שניה לה.	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא:										!	◇	לה.
אין לי אלא במדבר, בראש השנה מנין											ז	◇	לה.
תלמוד לומר תרועה תרועה לגזירה שוה.											!	◇	לה.
ושלש תרועות נאמרו בראש השנה: (ויקרא כג) שבתון זכרון תרועה, (במדבר כט) יום תרועה, (ויקרא כה) והעברת שופר תרועה. ושתי תקיעות לכל אחת ואחת. מצינו למדין: שלש תרועות ושש תקיעות נאמרו בראש השנה, שתיים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים שבתון זכרון תרועה, והעברת שופר תרועה - מדברי תורה, יום תרועה יהיה לכם - לתלמודו הוא בא.	[ת"ק]											◇	לה.
אחת מדברי תורה, ושתיים מדברי סופרים: והעברת שופר תרועה - מדברי תורה, שבתון זכרון תרועה, ויום תרועה יהיה לכם - לתלמודו הוא בא.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇	לה.
מאי לתלמודו הוא בא?											ז		לה.
מיבעי: ביום ולא בלילה.											!	◇	לה.
ואידך: ביום ולא בלילה מנא ליה?											ז		לה.
נפקא ליה מביום הכפורים.	[אידך]										!	◇	לה.
אי הכפורים יליף - נגמור נמי מיניה לפשוטה לפניה ופשוטה לאחריה											ז	◇	לה.
והעברת תעבירו - לא משמע להו.											!	◇	לה.
אלא מאי דרשי בהו?											ז		לה.
והעברת - כדרב מתנא											!		לה.
והעברת - דרך העברתו	דאמר רב מתנא:										!	◇	לה.
תעבירו דקאמר רחמנא נעבריה ביד.											!	◇	לה.
ואידך											ז		לה.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-יום טוב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דרב מתנא מדשני בדיבוריה. תעבירו ביד - לא מצית אמרת, דגמר עברה עברה ממש, כתיב הכא והעברת שופר תרועה, וכתיב התם (שמות לו) ויצו משה ויעבירו קול במחנה, מה להלן בקול - אף כאן בקול.	[איך]											!
ולחאי תנא דמייתי לה ממדבר, אי מה להלן הצוצרות - אף כאן הצוצרות?											?	
תלמוד לומר (תהלים פא) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו אי זהו חג שהחדש מתכסה בו - הוי אומר זה ראש השנה, וקאמר רחמנא שופר.												!
תקיעה, שלשה שברים, תרועה, תקיעה.	אתקין רבי אבהו בקסרי:											■
מה נפשך? אי ילולי יליל - לעביד תקיעה תרועה ותקיעה, ואי גנוחי גנח - לעביד תקיעה שלשה שברים ותקיעה												?
מספקא ליה אי גנוחי גנח אי ילולי יליל.												!
ודלמא ילולי הוה, וקא מפסיק שלשה שברים בין תרועה לתקיעה	מתקף לה רב עירא:											?
דהדר עביד תקיעה תרועה ותקיעה.												!
ודלמא גנוחי הוה, וקא מפסקא תרועה בין שברים לתקיעה	מתקף לה רבינא:											?
דהדר עביד תרועה שברים תרועה.												!
אלא רבי אבהו מאי אתקין? אי גנוחי גנח - הא עבדיה, אי ילולי יליל - הא עבדיה												?
מספקא ליה דלמא גנח ויליל.												!
אי הכי, ליעבד נמי איפכא: תקיעה, תרועה, שלשה שברים ותקיעה, דלמא יליל וגנח												?
סתמא דמילתא, כי מתרע באיניש מילתא - ברישא גנח והדר יליל.												!
תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים.												■
שמע תשע תקיעות בתשע שעות ביום יצא	רבי יוחנן:											■
שמע תשע תקיעות בתשע שעות ביום - יצא, מתשעה בני אדם כאחד - לא יצא, תקיעה מזה ותרועה מזה - יצא, ואפילו בסירוגין, ואפילו כל היום כולו.	תניא נמי הכי:											■
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												?
בהלל ובמגילה, אם שהה כדי לגמור את כולה - חוזר לראש	והאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוודק:											■
לא קשיא הא - דידיה, הא - דרביה.												!
ודידיה לא?												?
והא רבי אבהו הוה שקיל ואויל בתריה דרבי יוחנן, והוה קרי קריאת שמע, כי מטא למבואות מטופות אישתים. בתר דחליף אמר ליה: מהו לגמור? - אמר לו: אם שהית כדי לגמור את כולה - חוזר לראש												■
לדידי - לא סבירא לי. לדידך דסבירא לך, אם שהית כדי לגמור את כולה חוזר לראש.	הכי קאמר ליה: [רבי יוחנן]											!
תקיעות אין מעכבות זו את זו, ברכות אין מעכבות זו את זו, תקיעות וברכות של ראש השנה ושל יום הכפורים מעכבות.	תנו רבנן:											■
מאי טעמא?												^
אמר הקדוש ברוך הוא: אמרו לפני בראש השנה מלכיות וזכרונות ושופרות. מלכיות - כדי שתמליכוני עליכם, וזכרונות - כדי שיבא לפני זכרונכם לטובה, ובמה - בשופר.	רבה:											!
מי שבירך ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע.												■
טעמא דלא הוה ליה שופר מעיקרא, הא הוה ליה שופר מעיקרא, כי שמע להו - אסדר ברכות שמע להו.												■
רב פפא בר שמואל קם לצלווי, אמר ליה לשמעיה: כי נהירנא לך - תקע לי.	[רב פפא]											o
לא אמרו אלא בחבר עיר.	אמר ליה רבא:											?
כשהוא שומען - שומען על הסדר, ועל סדר ברכות, במה דברים אמורים - בחבר עיר, אבל שלא בחבר עיר - שומען על הסדר, ושלא על סדר ברכות.	תניא נמי הכי:											■

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-יום טוב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
יחיד שלא תקע - חבירו תוקע לו, יחיד שלא בירך - אין חבירו מברך עליו.												◊	לד:	
ומצוה בתוקעין יותר מן המברכין.												◊	לד:	
כיצד?											^		לד:	
שתי עיריות, באחת תוקעין ובאחת מברכין - הולכין למקום שתוקעין, ואין הולכין למקום שמברכין.											!	◊	לד:	
פשיטא הא דאורייתא הא דרבנן											‡		לד:	
לא צריכא, דאף על גב דהא ודאי והא ספק.											!	◊	לד:	
כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד וכו'.												■	לד:	
לדבריד, למה צבור מתפללין?	תניא, אמרו לו לרבן גמליאל:											‡	◊	לד:
כדי להסדיר שליח צבור תפלתו.	אמר להם: [רבן גמליאל]											!	◊	לד:
לדבריהם, למה שליח צבור יורד לפני התיבה?	אמר להם רבן גמליאל:											‡	◊	לד:
כדי להוציא את שאינו בקי.	אמרו לו:											!	◊	לד:
כשם שמוציא את שאינו בקי - כך מוציא את הבקי.	אמר להם: [רבן גמליאל]											■	◊	לד:
מודים חכמים לרבן גמליאל.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											♦	◊	לד:
עדיין היא מחלוקת.	רבא:											♦	◊	לד:
שמעה רבי חייא בריה דרבה בר נחמני, אול אמרה לשמעתיא קמיה דרב דימי בר חנינא.												○	לד:	
הכי אמר רב: עדיין היא מחלוקת.	אמר ליה: [רב דימי בר חנינא] [רב]											■	לד:	
רבה בר בר חנה גמי הכי קאמר, כי אמר רבי יוחנן להא שמעתא - אפליג עליה ריש לקיש	אמר ליה: [רבי חייא]											■	לד:	
עדיין היא מחלוקת.	ואמר: [ריש לקיש]											■	לד:	
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												‡	לד:	
הלכתא כרבן גמליאל.	והאמר רבי חנה ציפורה אמר רבי יוחנן:											‡	◊	לד:
הלכתא - מכלל דפליג:												‡	לד:	